

“Tío Xan, usted que ten-he
que ten a filla moi flaca?
Ou morreulle alghunha besta
ou morreulle alghunha vaca?”

Lalalaralalala

“Nin me morreu besta vella
nin tampouco ningún can.
Teño a filliña preñada
dun mociño pelandrán.”

Ó ghlorioso San Ramón, lévano na procesión.
Lévano catro ferreiros con polainas e calzón,
con faroles encendidos, encendidos, apaghados,
encendidos e apaghados e todos escaghallados.

Rapaces e vellos, mociños e todo,
vide ver o dote que me dou meu soghro:
Unha manta vella e un pote furado
e un perico trencó e un porco sin rabo.

Na casa do tío Xoán
voulle a decilo que pasou,
na casa da Repioca
o que ten boa mazaroca.
No ripiupiu, no ripiupau
e o que sempre desafía
na pesisa da menina.
E o tío Mateu e ten un can
que é la mar de lacazán:
marcha can de aí,
marcha can de aló!
(imita o ouveo dun can).